

være fornøftigt at drøfte dette Spørgsmaal. Det kan jo være, og den Mening har ogsaa jeg, at det Lovforslag, som den Gang forelaa, vel ikke fuldt ud var saaledes, at det kunde komme til at naae ned til de brede Lag i Samfundet, men jeg mener dog, at det havde været rigtigt og fornøftigt, at man, naar man vilde gennemføre Reformer paa det sociale Omraade, havde taget det Spørgsmaal for, der den Gang forelaa, og givet det en grundig Bearbejdelse; havde man gjort det den Gang, havde vi været videre fremme, end vi ere for Dieblicket. Naar der nu igjen er talt om, at der er en Mulighed for, at Regjeringen vil forelægge et Lovforslag om Alderdomsforsørgelse, har det glædet mig. Jeg er af den Overbevisning, hvori jeg maatte er uenig med Flere her i Salen, at en Alderdomsforsørgelseslov vil kunne gennemføres, og jeg er ogsaa overbevist om, at den allermost humane Tanke netop er at støtte de Gamle. Det er en vanskelig Sag at støtte unge, raske Mænd. Der kan jo være dem, som trænge til det, og det er ogsaa rigtigt i saa Tilfælde at gjøre det, men man skal i den Henseende gaa frem med stor Forsømmelse; man samler let der og veed ikke, om man gjør Ondt eller Godt ved at hjælpe dem. Men man samler aldrig, man taager aldrig feil ved at hjælpe den gamle, udslidte Arbejder, som ikke mere kan ernære sig selv ved sine Hænderes Gjerning paa Grund af Alderdomsfvagthed. Der staar man ikke i Tvivl om, at de Penge, enten det nu er Statens eller Kommunens Tilskud, som man der anvender, kommer paa den rette Plads. Man siger, at under Arbejdsløshed kan der være Trang til Stede, og det indrømmer jeg og hender saa godt; men der er dog stadig et Haab til Stede hos den unge, raske Mand, naar han har sine raske Arme og sin Manddomskraft, at han kan indhente det Forsømte og faae raadet Bod paa den dieblikkelige Nød, han var kommen i, naar han en Gang igjen faar Arbejde; men der er slet intet Haab for den gamle, udslidte Arbejder. Naar han er bleven gammel ved sit Arbejde, maa han være glad ved, om han er ansat et saadant Sted, hvad enten det er i et Værksted eller i en anden Forretning, at han er Medhjælper og har været i længere Tid, at der, selv om han ikke kan udføre sit vante Arbejde med den Dydighed, som han tidligere har kunnet gjøre det, kan gives ham et eller andet let Arbejde, som han endnu kan evne at udføre paa sine gamle Dage. Men hvis Forholdene ere af den Natur, at den Gamle bliver ledig, f. Ex. fordi der bliver almindelig Arbejdsstands-

ning paa det Værksted, hvor han arbejder, og skal han derfor søge paa fremmede Steder om Arbejde, saa maa vi Alle sige, at han er høist uheldig stillet, thi hvem vil vel antage den Gamle, naar der staar unge og raske Mænd ved Siden af? Derfor siger jeg: Lad os, naar vi skulle give Statstilskud til Noget, give det til bestemte Former og ikke til ubestemte. Nu har der været Tale om, hvorledes de forskjellige Kommuner ere stillede med Hensyn til dette Statstilskud. Men her i Kjøbenhavn er Forholdet jo et ganske andet. Vi staa jo i Grunden helt udenfor dette Lovforslag, thi at bygge Statstilskud paa en aldeles privat Forening som den Kjøbenhavnske Understøttelsesforening, det har jo sin store Vanskelighed. Der er jo rigtignok af den ærede Drøfverer talt om, at det ikke havde nogen Betydning med Hensyn til den frivillige Hjelpe, og at den ikke vilde holdes tilbage, om ogsaa disse Understøttelsesforeninger undergik Forandring derved, at Kommune og Stat ydede Tilskud, men jeg er overbevist om, at dette Forhold vil blive et helt andet, dersom Kjøbenhavns Understøttelsesforening skulde have Stats- og Kommunetilskud i stor Udstrækning; thi saa kan man da ogsaa forudsætte, at baade Stat og Kommune ville blande sig i Bestyrelsen for en saadan Understøttelsesforening. Man vil saa dog nødvendigvis vide, om Bestyrelsen for denne Understøttelsesforening forvalter Midlerne paa retmæssig og hensigtsmæssig Maade, og jeg er overbevist om, at vi her i Kjøbenhavn ville se det Særlyd, at den Understøttelsesforening, som nu hviler paa frivillige Bidrag, vil undergaa en saadan Forandring, at de frivillige Bidrag ville blive mindre og mindre, og tilsidst vil der danne sig en selvstændig Understøttelsesforening uden Stats- og Kommunetilskud. Naar jeg sagde for, at denne halve Million er en Draabe i Havet, vilde jeg ønske, man kunde stille et Regnestykke op for at se, hvor stor en Sum det vilde blive, dersom man kunde drage alle de Summer sammen, som ydes af frivillig Kjærlighed til sin Næste, samle alle disse Summer, enten det nu er som Legater, som Stiftelser eller gennem de mange bestaaende Foreninger med humane Formaal. Samler man dem sammen i een stor Kapital, vil man se, at denne halve Million, som der er Tale om her, og som efter min Mening Ingenting vil hjælpe, i Sammenligning vil være som en Draabe i Havet. — Forleden Dag ved H. H. Behandling af Finantsloven talte et æret Medlem om, at Hs. Excellence Confeilspræsidenten havde lovet en Deputation fra en større politisk Forening, som var oppe